Rocznik 1937. Nr 40.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 25 września 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26. 8. 1937 r. o nadzorze nad hodowią bydła trzody chlewnej i owiec.
2. Okólnik w sprawie zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.
3. Okólnik w sprawie zakazu pędzenia zwierząt po drogach.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Rolnitwa i Reform Rolnych

z dnia 26 sierpnia 1937 r.

o wprowadzeniu na pewnych obszarach Państwa niektórych przepisów ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

(Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 498)

Na podstawie art. 15 ust. (3) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) oraz w związku z ustawą śląską z dnia 15 czerwca 1936 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. Śl. Nr 16, poz. 28), zarządzam co następuje:

§ 1.

Przepisy art. 6—11, 12 ust. (1) pkt. 1 i ust. (2) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) wchodzą w życie w zastosowaniu do bydła i trzody chlewnej na obrzarze powiatów katowickiego i rybnickiego w województwie śląskim.

§ 2.

Terminy zgłaszania rozpłodników do zarządów gmin, jak również terminy dostarczania przez zarządy gmin wykazów rozpłodników komisjom kwalifikacyjnym (§ 34 i 37 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z 4 maja 1937 r. — Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 291) dla obszaru, określonego w § 1, ustali Śląska Izba Rolnicza w porozumieniu z przewodniczącymi właściwych wydziałów powiatowych.

§ 3.

Rozorządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

(—) J. Poniatowski.

2.

Okólnik Nr 50

z dnia 6 września 1937 r.

o wprowadzeniu w życie zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego. (Nr Wojsk M. 3|3|17) (Dz. Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr 25 poz. 182).

W dzienniku Ustaw R. P. Nr 61, poz. 481 z 1937 r. zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 sierpnia r. b. do dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 601) o zastępczym powszechnym obowiązku wojskowym.

W myśl §§ 33, 34 i 37 tego rozporządzenia Zarządy Gmin i Powiatowe Komendy Uzupełnień powinny niezwłocznie sporządzić spisy osób, podlegających zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu oraz plany robót i jeszcze w roku bieżącym powołać te osoby do wykonania pracy, uruchamiając roboty z zakresu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

W związku z tym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza przygotowanie i uruchomienie tej akcji, podkreślając co następuje:

1. Wśrod osób, podlegających zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu mogą znaleść się osoby zatrudnione w służbie państwowej i samorządowej, których powołanie mogłoby być niewskazane ze względu na interes publiczny. Osoby te mogą być zwalniane od pracy w drodze wyjątku. Zwolnienie osób ze względu na interes publiczny zarządzają kierownicy powiatowych władz administracji ogólnej we własnym zakresie lub na wniosek władz państwowych i samorządowych.

2. Siły z zakresu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego powinny być wykorzystane racjonalnie, ekonomicznie i niezależnie od szarwarku.

W zasadzie osoby obowiązane do pracy powinny być zatrudnione w gminach zamieszkania i to na takich robotach, których wykonywanie nie pociągnie za sobą kosztów przewidzianych w § 23 rozporządzenia.

W przypadku niemożności znalezienia takich robót gminnych, co jednak jest mało prawdopodobne, zarząd tej gminy zawiadamia o tym właściwą powiatową władzę administracji ogólnej, która powinna zarządzić zatrudnienie osób na robotach dla innej władzy, czy też instytucji, aby koszty przewidziane w § 23 były pokryte przez tę władzę czy instytucję, dla której roboty są wykonywane w myśl § 25 rozporządzenia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przewiduje na wykonanie czynności przygotowawczych do uruchomienia robót miesiąc wrzesień tak aby od miesiąca października r. b. osoby, podlegające zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, mogły już odbyć pracę.

Ponieważ akcja związana z wykonaniem zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego poruczona została Zarządom Gmin, przeto Zarządy Gmin powinny zaopatrzyć się w potrzebne do tej akcji druki własnym kosztem w myśl zasad okólnika z dnia 29. IV. 1937 r. Nr Wojsk. M. 5b|2|39.

Władze wojskowe otrzymają stosowne zarządzenie od Ministerstwa Spraw Wojskowych.

O przebiegu akcji należy należy nadesłać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych sprawozdanie do dnia 1. stycznia 1938 roku.

Dyrektor Biura Wojskowego

(—) Wyszyński mjr.

3.

Okólnik Nr 52

z dnia 20 września 1937 r.

w sprawie zakazu pędzenia zwierząt po drogach. (Nr AP. 51—29).

(Dz. Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr 25, poz. 184).

Rozwijający się ruch, szczególnie pojazdów mechanicznych, na drogach publicznych napotyka na szereg utrudnień i przeszkód. Jedną z przyczyn tamowania lub niekiedy nawet uniemożliwienia normalnego ruchu jest fakt nader częstego pędzenia zwierząt po drogach publicznych, przy czym zajmowanie całej szerokości drogi przez stado pędzonych zwierząt nie należy do zjawisk rzadkich. Ten stan rzeczy nie tylko - hamuje, a często nawet uniemożliwia normalny ruch na drogach i powoduje nieszczęśliwe wypadki, ale wpływa także w wysokim stopniu na niszczenie nawierzchni drogi, skarp, nasypów i rowów i wobec tego nadal tolerowany być nie może. Zarządzam zatem co następuje:

Na drogach publicznych o twardej nawierzchni (drogach bitych) pędzenie zwierząt stadem jest niedopuszczalne. Wolno pędzić jedynie poszczególne zwierzęta pod warunkiem prowadzenia ich na uwięzi, przy czym mogą być prowadzone tylko prawą krawędzią drogi tak, by normalny ruch na drodze nie był hamowany. Przepędzanie zwierząt stadem przez drogi publiczne o nawierzchni trwałej może być dopuszczone jedynie w przypadku konieczności przepędzania zwierząt z terenów przylegających do drogi z jednej na tereny przylegające do drogi — z drugiej strony i tam, gdzie nie ma innej drogi na pędzenie zwierząt z obór, stajni i t. p. na pastwisko i odwrotnie.

Zechcą P. P. Wojewodowie (Komisarz Rządu) i Starostowie dopilnować, by zarządzenie niniejsze zostało niezwłocznie wprowadzone w życie i było ściśle przestrzegane. Winnych niezastosowania się należy za tamowanie ruchu pociągać do odpowiedzialności karnej administracyjnej na zasadzie przepisów ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz, 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).

Minister

(—) Sławoj Składkowski.
